

OBSAH:

- Zahrádkářské rady (str. 2)
 Křížovka o ceny (str. 4)
 Historie města Kravař (str. 5)
 Obecní úřad Háj ve Slezsku (str. 5)

ZRCADLO

Hlučínska

KVĚTEN 2005

CENA 3,- Kč

OHNI V PRVOMÁJOVÉ NOCI

Po Velikonocích nastává na venkově čas vyplněný činností prací, která má spojitost zejména se začátkem nastávajícího vegetačního cyklu a soustředěním se na jeho zdárný průběh. Tyto tendence se v ohlasech starých mýtů projevují v drobnostech, které jsou k nalezení v jarním kalendáři.

Prvomájová noc je pro naše kraje příznačná upalováním čarodějnic. Načasování vychází z kultury starých Keltů, jejich mýtů a chápání kalendáře. Řada keltských motivů zůstala na českém území z dob přelomu letopočtu, kdy zde Keltové žili. Keltský kalendář byl členěn poměrně jednoduše, vázán na oběh Slunce.

Vedle slunovratů a dnů rovnodennosti se v něm vyzdvihovala období, která signalizovala počátky přírodních etap svázané s magií a personifikací (zosobňováním) přírodních sil a démonů.

Právě 1. květen byl jedním z těchto mezníků mezi jarní rovnodenností a letním slunovratem. Keltové tento svátek nazývali „baltaine“. Dominantou noci z 30. dubna na 1. května je oheň. Posvátné ohně se v tuto noc speciálně zažihaly na obřadním ohništi – oheň symbolizoval střed života.

Čarodějnice jako obrazný význam zla jsou v tuto noc ohněm spáleny. Oheň má tedy moc zmaru, ale stejně tak je zdrojem světla a tepla a má tedy zároveň moc od zlých sil očistovat. Lidé ho proto přeskakují, aby se tak očistili a nabili se jeho silou.

Dodnes přetrvává vnímání prvomájové noci jako noci plné tajemství s podtextem milostné touhy a příslibu teplého jara.

Milí čtenáři.

Rádi bychom Vás pozvali na autogramiádu knihy „Dědictví“ od autorky Evy Tvrdé.

Autogramiáda proběhne dne 25. května 2005 od 16.00 hodin v knihkupectví na náměstí v Hlučíně a 2. června 2005 od 16.00 hodin U paní Vesny v Kravařích.

Na straně číslo 3 si už dnes můžete přečíst rozhovor s autorkou této knihy.

8. května jsme slavili Den matek.

MČMA

Je první slovo, které se člověk naučí. Je to nejdůležitější slovo ze všech, protože větší jistotu než u maminky nikde na světě nenajdete, ani kdyby nám patřil celý svět.

Svátek matek nám dává příležitost si to připomenout a poděkovat za nejlepší dar, který jsme dostali – za život.

Díky.

FLORIÁNOVO POSELSTVĚ

Na květen připadá vzpomínka na významného světce, ochránce proti ohni – svatého Floriána. Odnepaměti hledali lidé ochranu u tohoto světce, neboť oheň byl metlou mnoha malých vesnic i velkých měst. Utíkali se k němu a stavěli si jej do výklenků domů.

Život Floriána se datuje na přelom třetího a čtvrtého století na území dnešního Rakouska. Florián byl důstojníkem římského vojska a mimojiné také tajným vyznavačem křesťanské víry. Jeho kariéra skončila v okamžiku, kdy se rozhodl osvobodit své přátele, kteří byli pro víru uvězněni. Akce se mu nepovedla, byl při ní zajat a krutě mučen a pobízen, aby se své víry vzdal. Raději zvolil mučednickou smrt. Okolo krku mu uvázali kámen a shodili jej z mostu do vod řeky Emže. Událo se to v době obrovské vlny pronásledování křesťanů.

Ostatky svatého Floriána byly původně uloženy v klášteře u rakouského Lince, později skončily v Polsku, kde je využil krakovský biskup, aby posílil polské vojáky v boji proti Rusům. Florián se tak stal mimo patrona Horního Rakouska také patronem Krakova i celého Polska. Za ochránce pro-

ti ohni je pokládán zhruba od 15. století, bere pod patronát všechny hasiče, kteří někdy bývají nazýváni Floriánovými učedníky.

Na kresbách bývá Florián zobrazován jako římský voják s helmou na hlavě a s vědrem v ruce,

polévající vodou hořící kostel. Sošky svatého Floriána bylo zvykem umísťovat do výklenků na průčelí domů. Vzhledem k tomu, že jeho osoba měla spojitost s ohněm i vodou (v níž zahynula), věřili lidé odedávna, že je ochrání

také před neúrodou a povodněmi. V den svátku svatého Floriána, 4. května, je zakázáno rozdělávat oheň a nosit vodu, aby dům nepostihlo neštěstí.

Je velmi pravděpodobné, že pokud se setkáte neplánovaně s ohněm, budete se jej snažit uhasit. Ne vždy se tak ale dělo. V dávných dobách byl například požár vyvolaný úderem blesku posvátný a nesměl se hasit, jen obcházet s modlitbami.

Dnes půjdete na oheň pravděpodobně s vodou, naši předkové však věřili, že schopnost utiшит oheň má mléko kojící ženy nebo kousek chleba. Ale myslím, že k takovým experimentům v dnešní době nebude vůle. Zřejmě netušíte, že požár se dá také předpovědět, zřejmým signálem, že u vás bude hořet, může být zajíc před vaším domem či zničené čapí hnízdo (vzhledem k tomu, že zajíců je málo a kdo by si dával práci rozebírat čapovi hnízdo – myslím, že můžeme dovolit se těmto pověrám pousmát). K ohni však je třeba mít respekt, takže navrhuji se všem svatým Floriánům podbízet kytičkou z čerstvých květů a modlitbičkou k tomu.

KVĚTEN NA ZAHRÁDCE

Konečně se zahřála příroda a nás to žene na naše zahrádky. Nastává čas na roubování jádrovin a to hlavně roubování za kůru. Znovu připomínám zasáhnout postříkem proti květopasu jablonoému, ale o tom jsem se dopodrobna zmínil v dubnovém čísle novin. V polovině května je také pravý čas na ohýbání větví pro posílení násady květních pupenů pro příští rok. Jedná se hlavně u ovocných stěn narovnávat větvičky do vodorovné až převislé polohy. Dále je také pravý čas na zalamování větví pro posílení plodnosti. Dělá se to u letošních přírůstků, kdy se větvičky zlomí v té části, kde je zdřevnatelná, ale zlomí se tak, že ji neodstraníme, ale necháme zlomenou na stromku a po zasnění na podzim ji odstraníme a už vidíme, že nám z posledního pupenu vyrostla krátká větvička, nebo jen květní pupen. Tímto zásahem také obohatíme úrodu pro příští rok. Nejlíp je navštívit některou přednášku zahrádkářů, kde se toto dopodrobna dozvíte. O tomto způsobu jsem vám už také několikrát psal.

Také nám nastalo nejkrásnější období na našich okrasných zahrádkách a skalkách, kde můžeme obdivovat tu krásu rozkvetlých okrasných stromků a keřů, ale je zase potřeba starat se o to, aby se netvořily semeníky, které nám stromky a keře oslabují, proto je musíme po odkvětu odstranit. Také odstraníme zavadlé listy cibulovin a hlíznatých květin. Už je také nutno odstranit u vřesů a vřesovic odkvetlé části, ale jen u těch, které kvetly na jaře. Ty, které kvetly na podzim jsme měli ořezat už brzy na jaře. Tímto zásahem nám vřesy zhoustnou a bohatě zase pokvetou. Vřesy jsou náročné na kyselý substrát, proto je máme sázet do rašeliny. Můžeme je přihnojovat během vegetace speciálním hnojivem na vřesy nebo rhododendrony, které také vyžadují kyselou půdu.

Po odkvětu merunek a broskví a také nektarinek už musíme provádět jak probírku plodů, tak řez. Když jsou plody ve velikosti lískového oříšku, tak je nejvhodnější doba pro tento zásah. To už vidíme, jak veliká je násada plodů a tímto řezem a probírkou regulujeme plodnost nejen pro letošní, ale i pro příští rok. U broskvoní hlavně udržujeme kotlovitou ko-

runku a všechny větve, které nám korunku zahušťují, nebo křížující se větve odstraníme. Boční slabé větvičky zakrátíme na dva listy a hlavní kosterní větve až na polovinu při veliké násadě. Po odkvětu také můžeme provádět hnojení na list a hnojivo můžeme přidávat taktéž do každého chemického postříku.

Na zeleninové zahrádce hlavně nespěchejte se sázením předpěstovaných sazenic celeru a nechte toto až na konec května i na začátek června. Když nám celer nachladne, tak bulvičky málo narůstají nebo jdou do květu. U celeru je velmi důležitá řádná zálivka a to hlavně v září, kdy se tvoří bulvy. Celer je bahenní rostlina, proto vyžaduje hodně vody.

Také je načase se postarat o řez vinné révy po odkvětu a sice v době, kdy se začínají tvořit plůdky. Řezeme tak, že od posledního hroznu za druhým listem a prodlužujícími pruty za 8. až 12. listem odstraníme. Fazochy (zloději), které nám vyrůstají za listem, odstraníme vyložením, neboť tyto jsou po keře zbytečné a jen odebírají živiny. Musíme také révu přihnojovat během léta, a to nejlépe hnojivem VINO FERT a když se vám na okrajích listů objevují žluté okraje je to známka, že máte v půdě málo železa a proto musíte použít hnojivo VINO FERT plus, který obsahuje železo. Také musíme sledovat napadení škůdci, ale hlavně musíme zasahovat preventivně proti plísním, které nám mohou zničit celou úrodu.

Pěstitelé bonsají chci upozornit na vhodnou dobu pro tvarování zaštipáváním a ohýbáním. Teď jsou větvičky ve vzrůstu a proto se dají dobře tvarovat a také pomocí drátků ohýbat do požadované polohy. Dráty však musíme na podzim odstranit, aby se nám nevrývaly do tvarovaných větví.

U pěstitelů kaktusů nastává nejkrásnější období kvetení a také je vhodná doba pro roubování kaktusů a to hlavně barevných Ruber. Roubováním si můžeme velmi zkrášlit naši sbírku o mnoho barevných rostlin, které jsou pak ve sbírce velice nápadné. Už můžeme také vysévat kaktusová semínka, aby jsme zase rozšířili naši sbírku, nebo aby jsme mohli obdarovat další nadšence tohoto

zajímavého koníčka. Ještě vás chci upozornit na vyvěšení bílých lepopých desek na švestky před květem, jak vás upozorňují stále v tuto dobu. Nejvhodnější doba je, když začínají bledat květní pupeny a pak při dokvétání musíme použít postříku přípravkem ZOLLONE, 0,2% to jest 20 g na 10 litrů vody. Tento postřík je velice důležitý proti pilátce švestkové, která je schopna nám zničit celou úrodu. Zase vám chci připomenout, abyste se snažili dostat do vašich zahrádek nové odrůdy ovoce a u jabloní hlavně rezistentní odrůdy. U švestek jsem vám radil novou odrůdu, která je rezistentní proti obávané šarce a jmenuje se JO JO. Je to největší švestka, která váží až 50 g. U černého rybízu jsou taky některé novinky, které jsou velice úrodné a mají velké plody. Jmenují se TITANIA a JOCHELINE. U angreštu máme už odrůdy, které jsou odolné proti americkému padlí. Je ještě mnoho dalších novinek i v oblasti zeleniny u paprik, rajčat a mnoho dalších. Z toho vidíme, jak je dobře se zajímat o dění v zahrádkářském vývoji a tím si obohatit sortiment na našich zahrádkách a uspořit peníze za chemické postříky, které jsou den ode dne dražší. Poslední roky máme už také u květin mnoho nových věcí, které jsme ještě před několika léty vůbec neznali. Připomenou jen třebas, letní tulipán motylokvetý nebo nádherná pavonia tygrida. Tyto cibuloviny nám zkrášlí skalku v létě, kdy jsou svou škálou barevnosti velice nápadné a každý je obdivuje.

Znovu vám připomínám na nejvhodnější dobu pro výsev trávníku. V květnu jsou nejvydatnější rosy a proto nám semínka krásně vyklíčí i bez zalévání konví nebo hadicí a plocha je pak krásně zaplněna novým trávníkem. Také měsíc září je pro setí trávy velice vhodný.

Jak nás potrápí letos škůdci a choroby na zahrádkách je těžko předpovědět a proto musíme být připraveni a zásobeni postříky, ale hlavně musíme sledovat pečlivě naše stromky a keře a při počátečním výskytu ihned zasáhnout. Musíme doufat, že bude příznivé počasí a že bude úroda na našich zahrádkách tak dobrá jako vlani.

*Toto vám všem přeje
Erich DUXA z BOROVÉ*

RYBÁŘI, POZOR!

Ryby na květen

1. den - velice dobrý do 13.00 hodin
2. den - je celý docela dobrý
3. den - dobrý do 15.00 hodin
4. den - průměrný od 15.00 hodin
5. den - dobrý pouze po poledni
6. den - dobrý pouze po poledni
7. den - docela dobrý po poledni
8. den - velice dobrý do 8.00 hodin
9. den - velice dobrý do 9.00 hodin
10. den - velice dobrý do 15.00 hodin
11. den - velice dobrý do 15.00 hodin
12. den - velice dobrý do 15.00 hodin
13. den - špatný den
14. den - docela dobrý od 10.00 do 15.00 hodin
15. den - průměrný od 10.00 do 16.00 hodin
16. den - je dobrý zrána, průměrný po poledni
17. den - dobrý zrána, docela dobrý po poledni
18. den - dobrý zrána, průměrný po poledni
19. den - je celý průměrný
20. den - je celý průměrný
21. den - velice dobrý od 16.00 do setmění
22. den - je celý docela dobrý
23. den - dobrý zrána, průměrný po poledni
24. den - špatný den
25. den - velice dobrý do 15.00 hodin
26. den - docela dobrý od rána do šera
27. den - dobrý zrána, průměrný po poledni
28. den - dobrý zrána, průměrný po poledni
29. den - dobrý od rána do 14.00 hodin
30. den - dobrý do 13.00 hodin
31. den - dobrý do 15.00 hodin

Petrův zdar

ROZHOVOR S EVOU TVROU AUTORKOU KNIHY „DĚICTVÍ“

Vzhledem k tematice Vašich povídek a jejich zasazování do válečných let by mě zajímalo, jak fatálně byla Vaše rodina stížena válečnými událostmi.

Domnívám se, že druhá světová válka více či méně znamenala každou rodinu na Hlučínku.

Moje rodina měla to štěstí, že nikdo ve válce nepadl. Moje babička však zůstala během války sama s otcem, protože její muž sloužil u námořnictva v Hamburku. Při osvobozovacích bojích přišla o dům, byl zcela zničen bombardováním. Útočiště pro sebe a své děti našla u sousedů. Po válce museli moji prarodiče začínat od nuly. Takový osud ale potkalo mnoho lidí na Hlučínku.

Využíváte výhradně svých námětů, nebo čerpáte také z příběhů a vyprávění jiných osob?

Mé příběhy vznikají na základě vyprávění nejrůznějších lidí. Mnohdy stačí jedna věta, krátká epizoda a já mám pocit, že jsem našla něco, co je pro Hlučínko typické. Nevycházím ze skutečných postav a skutečných osudů, spíše spojuji, co jsem vyslechla, s historickou realitou. Vždy se snažím své příběhy historicky za-

kořenit, protože jsem vystudovala historii a už mnoho let se moderní historii Hlučína věnuji.

Vnímáte na poli své literární působnosti a v rámci hlučínského regionu nějakou konkurenci, autora, který zpracovává podobná témata?

Zatím jsem žádné příběhy z Hlučína, ať už v povídkové nebo románové podobě, nečetla. Samozřejmě vyjma tvorby Ludmily Hořké, jíž si nesmírně vážím. Povídky z Hlučína publikuji ve Vašich novinách už čtyři roky. Velice mě těší zájem čtenářů. Některé čtenářky přiznaly, že se také snaží psát, ale zatím prý pouze do šuplíku a nevím ani, zda se jejich tvorba týká přímo Hlučína.

Co Vás k myšlence pustit se do psaní přivedlo?

Myslím, že mě k psaní nic nepřivedlo, považuji psaní pro sebe za samozřejmost. Vydala jsem už dvě knihy pro děti a jednu novelu, některé mé práce jsou v onom pověstném šuplíku. Už od dob svých studií chci psát o Hlučínku, ale stále jsem se necítila dostatečně zralá na tuto problematiku. Hlučínko je tak specifické, že je nesmírně těžké napsat něco, co vyjadřuje místní

mentalitu. Doufám, že se mi to alespoň částečně v těchto malých příbězích, které nyní vycházejí knižně, povedlo.

Máte literární vzdělání? Pakliže ne, jaké studium jste absolvovala?

V době, kdy jsem studovala, se literatura jako obor studovat vpodstatě nedala. Protože jsem vždy cítila, že jednou budu chtít psát, snažila jsem se zvolit si obor, který mi bude nejužitečnější. Vystudovala jsem v Ostravě český jazyk a dějepis na tehdejší pedagogické fakultě. Myslím, že pro to, co dělám, je mé vzdělání nanejvýš vhodné.

Jak obsáhná bude připravovaná kniha, kolik Vašich povídek se v ní objeví?

Kniha není příliš rozsáhlá, obsahuje většinu příběhů, které čtenáři vašich novin už za ty roky znají. Samozřejmě to bude příběh Agnes a její rodiny, pak třeba Fajne kafe, Hrst hlíny a další.

V jakém časovém horizontu plánujete, že se kniha dostane k potenciálním čtenářům?

Kniha vyjde koncem května, autogramiády proběhnou 25. května v knihkupectví v Hlučíně a 2. června U paní Vesny v Kravařích.

Co soudíte o současném povědomí mládeže ohledně historických aspektů vztahujících se k území Hlučína? Je podle Vás dostatečné? A co by se v zájmu jeho případného rozšíření mělo udělat?

Hlučínko a jeho specifikum byly v minulosti obestřeny mlčením, proto povědomí mládeže o historii Hlučína bylo vždy minimální. V tomto ohledu mezi lidmi žily více než historické skutečnosti mýty. Myslím, že ani v dnešní době tomu není jinak. Postupně se to ale asi změní, protože Hlučínko a jeho specifikum se začíná mapovat, roste uvědomění obyvatel Hlučína. Důkazem k mým tvrzením může být například nedávné založení Muzea Hlučína, které určitě na tomto poli vykoná mnoho práce. Vzniklo také Sdružení obcí Hlučína a to je důkazem vědomí specifčnosti regionu a snahy poznat dokonale jeho historii, udržovat tradice a starat se o jeho rozvoj.

Takže si myslím, že pro základy rozvoje povědomí mladých lidí o Hlučínku se v posledních letech udělalo opravdu hodně. Uvidíme, zda tyto snahy budou mít i faktické výsledky.

NABÍDKA A PRŮZKUM ZÁJMU

Každý z Vás možná ví o někom, koho trápí osamělost. Každý z Vás možná ví o někom, kdo má obavy, jak dále zvládne zajistit si své denní potřeby v době, kdy rodina je v zaměstnání, a kdo potřebuje částečnou pomoc ve stáří. V současné době nabízíme našim seniorům kromě celoročního pobytu možnost přechodného pobytu na dobu určitou, nejdéle tři měsíců v době, kdy například rodina odjíždí na dovolenou nebo člen rodiny, který jinak zajišťuje péči o seniora, nastupuje zdravotní léčbu apod. Jedná se o celodenní pobyt včetně veškerých služeb, tj. stravování, úklidu, praní prádla, pečovatelské a zdravotní služby. Kapacitně můžeme nabídnout 2 místa na dvoulůžkovém pokoji a jedno místo na jednolůžkovém pokoji. Měsíční cena za tuto službu pro naše občany se pohybuje od 7.265,- Kč do 8.265,- Kč podle toho, zda se jedná o jedno nebo dvoulůžkový pokoj, sociální zařízení může být společné nebo přímo na pokoji. Požádat o tuto

službu je možno na sociálním odboru Městského úřadu v Kravařích. Jedno z dalších možných řešení pomoci seniorům a jejich rodině je zřízení denního stacionáře v našem domově důchodců. Tato služba by spočívala v denním pobytu seniora se zajištěním péče včetně stravy a využitím různých volnočasových aktivit v době od 7.00 do 15.00 hod. Pokud po zvážení hodláte využít těchto služeb, prosíme o sdělení Vašeho zájmu sociální pracovníci DD Kravaře, Janě Nevřelové, tel. 553 671 186.

Toto sdělení prosím považujte za první průzkum poptávky po této službě v městě Kravařích. V první fázi by bylo možno tuto službu poskytovat bez zajištění dovozu a odvozu klienta optimálně pro 3 klienty. Pravděpodobná výše úhrady by činila nejméně 120,- Kč na den v závislosti na rozsahu dohodnuté služby.

Děkujeme Vám za Váš projevený zájem a čas.

Maria Melecká, ředitelka DD Kravaře

PODSTATA SVÁTKU PRÁCE

Každý svátek vítají všichni, kterým volný den dopomůže k tomu, že se mohou pro jednu zdržen cestu do práce a užít si den jiným, ještě produktivnějším způsobem. O Čechách se tvrdí, že jejich práce není příliš efektivní. Údajně pracujeme málo zaničeně a nenecháváme za sebou výsledky, které bychom zanechávat mohli. Ekonomové tvrdí, že je to vidět také na růstu našeho hospodářství, nicméně Svátek práce slaví všichni pracující s nadšením. První květnový den roku 1866 proběhla v Chicagu generální stávka amerických dělníků za zavedení osmihodinové pracovní doby, o několik dní později vyvrcholila stávka v masovou demonstraci provázenou střelbou do davu, výsledkem tehdy byla poprava vůdců dělnické de-

monstrace a dělnictvo celého světa nabylo přesvědčení, že došlo k nespravedlivému odsouzení. Obvinění se dočkali amnestování teprve po mnoha letech. Mezitím se události z Chicaga staly symbolem a jejich výročí dělnickým svátkem. V roce 1889 byl na ustavujícím sjezdu II. Internacionály (Mezinárodní sdružení politických stran) vyhlášen První máj za den mezinárodní solidarity dělníků.

V první polovině 20. století se v tento den organizovaly lidové veselice podobné poutím, které byly výrazem úcty k dělníkům a jejich rodinám. U nás se po roce 1948 slavilo pořádáním povinných masových prvomájových průvodů s mávátky a politicky laděnými transparenty.

Kulturní dům v Hlučíně
Vás zve 18. května 2005 v 19.00 hodin
na divadelní představení společnosti HÁTA
NA SPRÁVNÉ ADRESE

PŘÍBĚH FRÍSKÉHO KONĚ, KTERÝ TO NEMĚL LEHKÉ

Pokračování z minulého čísla

Vystrčil jsem otvorem nad dvířky svou velkou černou hlavu, na které mi zářila jasně červená ohlávka a podíval se na kamaráda, který byl také stejně neklidný, s rozdílem v tom, že měl ohlávku tyrkysově modrou. Tom si vytáhl hřebík a začal mi čistit srst. Když bylo mé tělo zbaveno nečistot, vzal do ruky londž, její druhý konec připnul k ohlávce a vyvedl mě ze stáje. Myslel jsem, že mě chce zavést do ohrady, a tak jsem také zrychlil a nabral směr k výběhu. Tomáš mě však obrátil k místu, kde se již pohybovali dva další hřebci - tedy na jízďárnu. Nejdřív mě Tom vodil a já kráčel krokem vedle něj. Po pár kolečkách jsem ale zahlédl Agrose, který šel přede mnou jak poklusává a chce dělat něco úplně jiného, než co po něm žádá jeho ošetřovatel. Pokoušel jsem se vytrhnout Tomovi a běžet za svým kamarádem, ale Tomáš mě pevně uchopil za ohlávku a začal mě uklidňovat. S jeho hlasem se dostavila i poslušnost a už jsem se mu nevzpíral. On mě poplácal po krku a pobídl do klusu. Klusali jsme spolu po obvodu jízďárny a já ještě párkrát viděl, jak některý frísan odmítá poslouchat a ošetřovatel ho za to trestá sřvihnutím koncem londže, ale mně se to už nestalo. Tom mě netrestal a já jsem mu pomalu začínal důvěřovat. Když

skončil náš dnešní úkol, byli jsme vpuštěni do ohrady a tam jsme se mohli pořádně vyřádit. Kobyly byly v ohradě už od rána, a tak si pro ně odpoledne přišli ošetřovatelé a vzali je také na jízďárnu jako nás, aby nebyly pozadu.

Jakmile nám večer dali nažrat a popřáli dobrou noc, ulehl jsem a už jsem se těšil na další den. Vždy ráno nás vyčistili, otevřeli nám dvířka boxů a všechny nás vyhnali na louku. Ten, kdo nás viděl jít, se musel zastavit a vychutnat si pohled na mohutné krásné vrané kobyly se stejně černými poskakujícími hříbaty kolem nich. Pak jsme se pásli na louce, dováděli a někdy nás matky učily rozeznávat dobrou trávu od špatné. K večeru nás zavřeli zpátky do stájí, matkám nasypali do žlabů porci chutného ovsu a pak již nastala noc. Tak tomu bylo až doposud. Dnes ráno nás hříbata zavedli do úplně jiné stáje, zatímco matky zůstaly.

Mě zavřeli do boxu hned vedle Manily. Po levé straně jsem měl hřebečka Agrose, ten mi také řekl, že takhle oddělení od matek již zůstaneme napořád. Odbýlo poledne, ve stáji jsme pořád byli, dostali jsme sice kupku trávy, dali nám napít, ale pořád to nebylo ono.

„No nic, dnes už to asi lepší nebude,“ řekla Manila, „na pastvu asi půjdeme až zítra.“

Pokračování příště

PROGRAM KINA MÍR HLUČÍN KVĚTEN 2005

čtvrtek 5. 5. a pátek 6. 5. v 17.00 hod.

ROBOTI MP, USA – animovaný, rodinná komedie.

sobota 7. 5. v 17.00 a 19.30 hod., neděle 8. 5. v 17.00 hod.

HLEDÁNÍ ZEMĚ NEZEMĚ MP, USA – životopisný.

pátek 13. 5. v 19.30 hod., sobota 14. 5. a neděle 15. 5. v 17.00 a 19.30 hod.

ROMÁN PRO ŽENY MN, ČR – romantická komedie o milostných příbězích a nehodách třidvacetileté redaktorky.

neděle 15. 5. v 15.00 hod. představení pro děti

BABIČKA VYPRÁVÍ POHÁDKU Pásmo kreslených pohádek pro nejmenší diváky.

pátek 20. 5. v 19.30 hod., sobota 21. 5. v 17.00 a 19.30 hod.

SMÍM PROSIT MP od 12 let, USA, Kanada – taneční romantická komedie.

sobota 21. 5. a neděle 22. 5. v 15.00 hod.

SLONISKO A MEDVÍDEK PŮ USA – animovaná pohádka. Další příběh Medvídka PŮ a jeho kamarádů.

neděle 22. 5. v 17.00 a 19.30 hod.

JEHO FOTR, TO JE LOTR! MP od 12 let, USA – komedie. Rodina je tvá největší pohroma.

pátek 27. 5. v 19.30 hod.

BOKOVKA MN, USA – komedie.

sobota 28. 5. v 17.00 a 19.30 hod.

ARSÉNE LUPIN – ZLODĚJ GENTLEMAN MP od 12 let, Francie, Velká Británie, Itálie, Španělsko – legendární lupič a lamač srdcí se vrací.

neděle 29. 5. v 17.00 a 19.30 hod.

SKŘÍTEK MP od 12 let, ČR – komedie.

KŘÍŽOVKA

	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13
A													
B													
C													
D													
E													
F													
G													

Jídlo, které nejlépe chutná má nejvíce...(tajenka)

Murphyho zákon

VODOROVNĚ: **A.** Výklenek ve zdi; část obličeje; sodovka. **B.** Chemická značka stroncia; chemická značka radia; oblaka; alpaka. **C.** Obránc; chemická značka molybdenu; dvě jméno; internet (hovor.); snížený tón. **D.** SPZ Olomouce; zápor; značka kosmetiky; značka tlaku; dvě jméno. **E.** Předložka; chemická značka hliníku; zlato (špaň.); chemická značka lawrencie; hon. **F.** Jméno fenky; název intervalu; velíkán; samohláska. **G.** Ukazovací zájmeno; ruský souhlas; jméno maxipsa; televize; chemická značka astatu.

SVISLE: **1.** Chemická značka antimonu; děda (nár.). **2.** Dravec; část abecedy. **3.** Část trupu; hudební značka. **4.** Jméno (angl.); podpis anonyma; tvrdá souhláska. **5.** Prací prášek; horalka. **6.** Anglicky nebo; barvivo na vajíčka; chemická značka rutherfordia. **7. TAJENKA.** **8.** Anglický hovorový souhlas; souhlas; značka masokombinátu. **9.** Potomek; mzda. **10.** Součást mástí; hrob. **11.** Geologická vrstva druhohor; soubory skladeb. **12.** Konec modlitby; pracoviště v dole. **13.** Snížený tón; pozdrav.

Řešení tajenky zašlete na naši adresu do 25. 5. 2005. Vylosovaný výherce obdrží 200,-Kč. Výhercem křížovky za duben je Krista Schneiderová, Koberice. **Blahopřejeme**

Nábytek SaBoN s.r.o.

DVEŘNÍ ZÁVĚSY V PRODEJI.

OTEVÍRACÍ
DOBA
Pondělí – Pátek
9 – 18
Sobota
8 – 11

VELKÉ
JARNÍ SLEVY
NÁBYTKU

Pro informace volejte prodejnu Bolatice Tel.: 553 655 232

Pro informace volejte prodejnu Kravaře Tel.: 553 671 235

OBECNÍ ÚŘAD HÁJ VE SLEZSKU

Pane starosto, přibližte našim čtenářům vaši obec.

Obec tvoří pět místních částí, Háj ve Slezsku, Chabičov, Jilešovice, Lhota a Smolkov. Dohromady má 3330 obyvatel.

Dominantou obce je Chabičovský kostel sv. Valentina z roku 1911. K dalším památkám patří původně kaple Nanebevzetí Panny Marie (dnes již Galerie), socha sv. Jana Nepomuckého ve Smolkově, Jilešovická kaple sv. Jana Nepomuckého a kaple Panny Marie ve Lhotě.

Barokní zámek ve Smolkově pochází z roku 1739. V obci se nacházejí také stavby novější. Pomník Petra Bezruče z roku 1957 a Vladislava Vančury z roku 1972 v Háji. Dále pak pomníky padlých z 1. světové války v Chabišově a Smolkově, pamětní deska Antonínu Vaškovi, otci Petra Bezruče, na hotelu Pod hůrkou. Pomníčky osvoboditelům ve všech místních částech obce. Obec vešla ve známost konáním Táborů slezského lidu na návrší Ostrá Hůrka (první již v roce 1869).

Obec má velmi dobrou dopravní obslužnost, prochází jí železniční trať Opava – Ostrava Svinov, což umožňuje dobré dopravní spojení na obě strany. Obec se vyznačuje kvalitní občanskou vybaveností a dosažitelností veřejně prospěšných služeb.

Bohatý je také i sportovní a kulturní život. Máme velmi pěkný sportovní areál „U Cukrovaru“. V obci jsou tři tělovýchovné jednoty, TJ Sokol aktivně působí ve třech místních částech s vlastním tělovýchovným záze-
mím.

Rozvoji kulturního života výrazně přispívá Základní umělecká škola, která zde má sídlo. Vysoké kvality dosahuje smíšený pěvecký sbor. Dechovou hudbou, cimbálovou a dětským sborem Canzoneta se prezentuje umělecká škola. Na úseku investiční výstavby se podařilo uskutečnit výstavbu čistíčky odpadních vod a první etapy kanalizace. Obec také přistoupila k rozsáhlé rekonstrukci a modernizaci základní školy, která byla v letošním roce ukončena.

Pane starosto, seznamte naše čtenáře také s výší vašeho obecního rozpočtu a jeho využití.

Rozpočet obce na rok 2005 se předpokládá příjmy ve výši 41,6 miliónu korun a celkové výdaje ve výši 42,4 miliónu korun. Běžné výdaje rozpočtu obce nově od roku 2005 zahrnují výdaje na Domov důchodců ve Smolkově, který obec převzala od 1. 1. 2005. Dotace na provoz je z části kryta z prostředků Moravskoslezského kraje. Mezi další významné položky běžných výdajů patří prostředky na financování školských zařízení. Dále pak přístavba garáže hasičské zbrojnice ve Lhotě, dokončení opravy hřbitovů v Chabičově, ve Lhotě a Jilešovicích. Rozhodující položkou je investiční akce „Rozšíření stokové sítě v obci Háj ve Slezsku 2. etapa“ v celkových nákladech 35 miliónů korun. Akce je z části financována v rámci Programu Mze ČR. Další výdaje budou tvořit drobnější akce, jako opravy chodníků, kulturních památek a podobně.

Děkuji za rozhovor a za základní informace. Luk

PROČ BOŘIT MÁJKU?

Už se vám dostalo doporučení, jak vystavět a vyzdobit májku, nicméně častým a praktickým nálezem zvykem je její kradení a podtínání. Každá obec nebo stavitel májky je oprávněn svou májku hlídat, aby se nestala kořistí a zůstala co nejdéle stát.

Na podtínání ozdobeného stromu mohou mít zájem zejména muži ze sousedních vsí. Pakliže dojde k tomu, že májka není uhlídána a padne, je to pro každou obec nesmírná ostuda, na kterou se pak dlouhá léta vzpomíná. Je tedy běžné, že pod postavenou májkou se celou noc bdí. Bývá to příležitost k bujaré obecní zábavě, pečení selátek, společnému veselí a popíjení.

K téže noci patří také další zvyk, tzv. vylévání cestiček. Tento zvyk se dotýká tematiky milostné. Vyhašeným vápnem rozpuštěným ve vodě se vylévají cestičky mezi domy milenců, na vrata jejich domů se vápnem malují srdce a nápisy se jmény dvojic – jako terčů veřejné zvědavosti.

HISTORIE MĚSTA – „KRAVAŘŠTÍ VE VÍRU STALETÍ“

Pokračování z minulého čísla

Rovněž Rudolf Jan, který se v průběhu válečných let stal otcem syna a dcerky, se nyní s přispěním poddaných snažil co nejrychleji uspořádat své statky. Od některých poddaných získal půdu dobrovolně, druzí neměli čím zaplatit stanovené dávky. Zvětšení panství ziskem půdy přimělo majitele zřídit další dvůr, který přílehavě pojmenoval Novým dvorem. Zesílením germanizačního úsilí se pruský statkář stal neomezeným vládcem, ovlivňujícím veškerý život na panství. Pro udržení pořádku a vedení majetku měl k dispozici němčiny znalé úředníky, šafáře, stodolné a jiné profesně zdatné odborníky. Záležitosti vesnice vyřizoval jím osobně jmenovaný fojt. Rudolf Jan na zavedení dvora a honosný život na zámku potřeboval peníze. Zadlužení majitele bylo přenášeno na bedra poddaných, žijících v nuzných podmínkách v ubohých doškových chalupách a chýších, kde početné rodiny občas postihovaly navíc živelné pohromy (povodně, požáry i nemoci). Syn Julius Leo se majiteli panství narodil rok po válce a ve věku 2 let v létě 1766

zemřel. Půl roku nato, 11. ledna 1767, byl v hrobce pochován ve věku 55 let také jeho otec a majitel panství, Rudolf Jan Eichen-dorff. Jeho těhotná manželka Johana byla nucena převzít otežé při vedení hospodářství. Slabá chvíle na ni přišla dva měsíce po manželově smrti a zastihla ji na Opavickém dvoře. Zdravého synka, pohrobka Rudolfa Josefa, porodila v prostředí nedalekého letohrádku Lusthaus za řekou. Poručníkem jejích 3 dětí se stal despotický hrabě Vilém Gesler, majitel oldřišovského panství. Zasloužil se o to, že po rozpuštění Komárovského dvora, jak v Pamětech Opavských uvádí Josef Zukal, založil na samém břehu řeky Opavy kolem roku 1770 osadu Oppahof, nynější Dvořísko. Historik dokonce uvedl jména prvních 7 osadníků, kteří tady odbrželi zdarma stavební místa a vedle dvora si postavili malé chaloupky (odtud místní název Chalupky).

V době otcovy smrti bylo nejstaršímu synovi Adolfovi Těodoru Rudolfovi 11 let. Mladík měl v dospělosti to štěstí, že mohl sloužit v osobní gardě pruského krále. Poslední dědic

zdejších statků byl milovníkem cestování. Studiu na univerzitě ve Frankfurtu nad Odrou se dlouho nevěnoval. Během služby v králově gardě vypjaté vztahy a nepřátelství mezi Pruskem a Rakouskem (po vyměření bavorského rodu Wittelsbachů) vyústily v tzv. bramborovou válku. Pruská armáda začátkem července 1778 sice zaútočila podél českých hranic, ale k vážnějším střetům poblíž panství nedošlo. Intenzivnější boje, probíhající ve východních Čechách pod nátlakem mocnosti, brzy skončily. Válka nejvíce postihla naše sedláky a zahradníky, kterým nedostatečně zásobované vojsko zkonzumovalo už i u nás známé brambory (odtud název války). Po uzavření míru 13. května 1779 v Těšíně se na tuto počest na kravařském zámku shromáždilo nevídané množství prominentních osob k slavnostnímu banketu.

V prostoru zámecké zahrady s tryskajícími fontánami, lemované řadou urostlých buků a vysokých jedlí, zasedli vzácní hosté k bílým plátnem zastřešené tabuli, aby podáváných specialit a lahůdek nepadaly

nečistoty. Přípitek na mír a slávu králi Fridrichu Velikému pronesl vévoda Braunschweig. Ve své Selbstbiografii, neúplně zachovaném životopise, o všem podal podrobné svědectví pohrobek Rudolf Josef Eichen-dorff. Jeho starší bratr Adolf Teodor Rudolf ještě před svým sňatkem s majetnou dědičkou Karolínou von Klokovou z Lubowic a Radoschowa se snažil finančně zatížené panství zbavit dluhů. Nakonec se rozhodl a 17. dubna 1782 prodal soudní prodej zděděných statků, který mu však v jeho budoucím podnikání příliš štěstí nepřinesl. Stal se však otcem úspěšných, literárně nadaných dětí, především uznávaného romantického spisovatele a básníka, Josefa Karla Benedikta Eichendorffa.

To už bylo období, které se přímo nedotýkalo 150 letého trvání a spravování panství tímto v dějinách města významným rodem. Koupí statků za 251 tisíc zlatých se stal novým majitelem rakouský maršálek, tajný rada, hrabě Antonín Gotthard Schaffgotsch.

Pokračování příště

NAVŠTIVTE PRODEJNU MOUNTFIELD V HLUČÍNĚ

BENZÍN NA SEDM LET ZDARMA - POUZE U MOUNTFIELDU

Údiv a nezdědky i šok vzbuzuje Mountfield v Hlučíně, jeden z největších prodejců zahradní techniky v okolí, který začal lidem k jejich novým sekačkám, motorovým kosám, řetězovým pilám, zahradním traktorům a vůbec ke všem strojům s benzí-

Benzín gratis? Bezplatná posezonní prohlídka? 7letá záruka?

„To jsou pecky,“ říká náhodný zákazník této prodejny z Opavy.

„Původně jsem měl v úmyslu pouze si informativně prohlédnout zahradní techniku, kterou v z h l e d e m k tomu, že moje dosavadní zahradní sekačka dosluhuje, budu nucen nahradit novou, výkonnější a modernější.

Po příchodu do prodejny Mountfieldu v Hlučíně se mne ihned ujal příjemný mladý prodejní technik, po vyslechnutí

mého přání mi doporučil jednu z mnoha samochoďných sekaček v ceně něco málo přes 10 tisíc korun k tomu mi nabídl 7letou záruku možnost posezonní prohlídky zdarma a k tomu mne navíc šokoval zprávou, že v případě zakoupení této samochoďné sekačky obdržím zdarma na první rok 20 litrů benzínu a každý další rok, po celých sedm let celkem 140 litrů a to opět zdarma, což mne okamžitě přesvědčilo o výhodnosti této nabídky, neváhal jsem a sekačku si zakoupil.

Měl jsem v úmyslu ji v odpoledních hodinách vlastním dopravním

prostředkem odvézt, z kteréhožto omylu mne tento přívětivý technik vyvedl dalším sdělením, že Mountfield mi tuto sekačku doveze až domů a navíc na místě zprovozní a předvede.

Jsem velmi spokojen a každému tuto mou zkušenost sdělím a doporučím.“

novými motory zadarmo rozdává benzín na sedm let provozu.

mne ihned ujal příjemný mladý prodejní technik, po vyslechnutí

KUPTÉ SI JÍZDNÍ KOLO V HLUČÍNSKÉM MOUNTFIELDU VÝBAVA JE UŽ ZDARMA

Velmi živo je nyní v hlučínské prodejně Mountfield, největšího prodejce zahradní techniky a mimo jiné také jízdních kol zn. Madison a Heavy Tools ve městě, sděluje víkendový zákazník pan Ivo Kolařík, který si pořídil své vytoužené jízdní kolo.

Byl mile překvapen nadstandartní výbavou v hodnotě až 2500 korun a neobvykle dlouhou sedmiletou zárukou.

„Jsem přesvědčen, že s takto vybaveným kolem lze okamžitě a bez obav vyrazit do přírody a na silnici a případný defekt ani policejní hlídka člověka nezaskočí,“ konstatuje nový majitel kola.

„S takto odborně smontovaným kolem můžu nejen já, ale každý, kdo si kolo u Mountfieldu v Hlučíně pořídí, může okamžitě absolvovat svůj první jarní výlet do přírody.“

HLUČÍN, OSTRAVSKÁ 1812

PRODEJNA % 595 042 637 | SERVIS % 595 042 636

OTEVŘENO 7 DNŮ V TÝDNU

PO – PÁ 9 – 18 | SO 8 – 17 | NE 10 – 17

KOSTEL – MÍSTO PRO BOHOSLUŽBU

Český název kostel je odvozen od latinského castellum. Původně, například ve Velkomoravské říši, byly svatyně obehnané hradbami. Často se používá i název chrám, zejména u větších svatyní. Tento název je staroslověnského původu a v češtině značí dům. Německý název Kirche či anglický church je odvozen od řeckého kyriaké, tj. „dům patřící Pánovi“. V románských jazycích je název odvozen od slova ekklesia, églidr, chiesa. Toto slovo má původní význam „bohoslužebné shromáždění“ a teprve druhotně dům, ve kterém se shromáždění konalo. V prvních stoletích se takovým bohoslužebným shromážděním říkalo „domus ecclesiana“. Z tohoto pojmenování ještě nyní zbyl název „dóm“.

První křesťané si byli vědomi toho, že sami jsou Boží chrám a že v nich přebývá Duch Boží a věděli, že církev je Božím příbytkem, který je postaven z živých kamenů. Proto nestavěli kostely a bohoslužebná shromáždění konali v soukromých domech. Ty domy nesvětili, protože byly posvěceny přítomným Božím lidem. Teprve na začátku 3. století byly některé soukromé domy adaptovány pro bohoslužebné shromáždění, eucharistii, útulek pro pocestné apod. Proto pohoršování se některých „zbožných křesťanů“ nad tím, že dnešní kostel se použije i pro jiné aktivity, související s životem

farnosti, svědčí o neznalosti ducha prvních křesťanů. Jak známo, v roce 313 „Milánským tolerančním reskriptem“ byla dána církvi svoboda a na kostely byly adaptovány baziliky, tj. původně královské stavby. Tak byl například darován papeži lateránský palác a tím zahájena stavba lateránské baziliky. Krátce nato, asi v roce 320, byly zahájeny stavby baziliky sv. Petra a stavba chrámu Božího hrobu v Jeruzalémě a chrámu Narození Páně v Betlémě. Palácová královská bazilika s trůnním sálem a se skvostnými mozaikami se stala vzorem prvních křesťanských chrámů, vyzádal to i přibývající počet věřících.

Až do nedávné doby se stavěly chrámy obdélníkového průřezu, zakončené půlkruhovitou apsidou a vyvýšenou střední lodí, oddělenou od bočních lodí sloupy. Ve středu apsidy byl umístěn trůn biskupa (katedra), v kruhu lavice pro kněze a všechno bylo odděleno od lidu, který zaujímá místo v lodi.

Teprve liturgická reforma II. vatikánského koncilu přiblížila kostel i jeho vnitřním uspořádáním původnímu určení, tj. aby opět byl shromaždištěm Božího lidu k modlitbě a k eucharistii.

Díky tomu i většina kostelů stavěných v současné době vytváří podmínky pro rodinné společenství shromážděného lidu společně s knězem kolem obětní-

ho stolu a ambonu. S budováním impozantních staveb se však pozapomnělo na to podstatné, že podstatou chrámu či kostela není budova z kamenů, betonu či cihel, ale že chrám je tvořen především živými kameny, tj. Božím lidem a proto vybudování chrámu z živých kamenů, péče o posvěcení lidí by měla být vždy prioritou.

Ke kostelu nutně náleží jeho vybavení, které má rovněž svou symboliku. Středem eucharistického dění je oltář, který byl již od prvních křesťanských dob tvořen stolem, na nějž bylo možno položit obětní dary. Tento stůl byl někde až do středověku přenosný. Již od 4. století byl v něm spatřován obraz Krista, protože nese tytéž dary, které Kristus při Poslední večeři přinesl nebeskému Otci. Tato myšlenka motivovala zvyk oltář světit, podobně jako je posvěcen celý kostel.

Pevné spojení oltáře s podstavbou a ukončení kamennou deskou symbolizuje Krista jako úhelný kámen církve a podle některých souvisí s původním zvykem, kdy se eucharistie konala nad hroby mučedníků. V souvislosti s tím se u pevného oltáře při konsekraci ukládají do kamenné desky nebo pod ni ostatky svatých. Význam symboliky oltáře zvětšovalo i jeho umístění na vyvýšeném místě. V současné době je oltář vnímán jako místo, kde se zpřítomňuje

svátostnými způsoby obětí kříže, a zároveň jako stůl Páně, na němž se koná eucharistická hostina. Je tedy středem eucharistického díkůvzdání a duchovním centrem kostela. Sedes je místo, odkud celebrant řídí bohoslužbu slova. Vedle oltáře je druhým ohniskem, kolem něhož se soustřeďuje eucharistické shromáždění. Ambon je vyvýšené místo mezi presbytářem a lodí, určené k přednesu čtení, homilie, přímluv a sólových liturgických zpěvů. Symbolizuje důstojnost a stálou aktuálnost Božího slova. Je třetím a co do významu dokonce druhým ohniskem eucharistické bohoslužby.

Věčné světlo symbolizuje přítomnost eucharistického Ježíše. Všichni přítomní účastníci eucharistického shromáždění patří k eucharistickému společenství s tím, aby zrakem a sluchem mohli sledovat liturgii. Schola jako součást shromážděné obce svým umístěním a posláním vede zpěv lidu při propriu a ordináriu. Při křtu svatém přijímá společenství pokřtěného mezi sebe, a proto by mělo být účastno tohoto velkého dne farnosti. Pro konání svátosti smíření jsou účelnější zpovědní kaple, které jsou vhodné i k osobnímu rozhovoru, jenž může vyústit v přijetí svátosti smíření.

Použitý materiál: OKNO do života ostravsko-opavské

MUŽ OD SNĚŽNÉ ŘEKY

Řada z Vás čtenářů střední a starší generace si určitě vzpomene na stejnojmenný film Australské produkce, před léty promítaný u nás. Život a osud horala v Austrálii by se řeklo „buschmena“ žijícího ve svém dřevěném srubu kdesi v podhůří Sněžných hor, přesněji pak u Sněžné řeky mi natolik utkvěl v paměti, že jsem se rozhodl vypravit se v jeho stopách. Ne, postavit si v divočině srub na myslí nemám, alespoň zatím ne. Špiše si jen vychutnat atmosféru dané oblasti.

„Dávej si pozor na divoká prasata a divoké psy. Psi se dají zahnat, ale s prasaty buď opatrný. Jo a víš, jaký je rozdíl mezi hadem X a Y? Nekempuj ve vyschlých korytech potoků, náhlá silná bouřka by tě mohla nemile překvapit“. Z úst řidiče jednoho z několika, kteří mi pomáhají přesunout se k 500 km vzdáleným horám, mě

stihla rada za radou. Jedu tam totiž stopem, to aby to nebylo tak jednoduché.

„Máš GPS? Já bych bez něj nevyjel ani na krok“, pokračuje GPS, tj. zařízení velikosti většího mobilu, které V8m po zadání určitých dat přesně určí Vaši polohu v terénu. Jsem zdvořilý a tak mu nemíním otevřeně říct co si o GPS myslím. Mít to sebou, by znamenalo ztrátu jakéhokoli pocitu dobrodružství. Proto jen odpovídám „GPS je pro ty co ho potřebují. Já mám kompas, mapu a zkušenosti.“ Výřečný řidič, učitel, to přijímá bez emocí a k mému prospěchu mě veze 35 km dál než by musel. Jen tak, pro radost, že mi může pomoci. Loučíme se na kopci s částečným výhledem na to, co jsem si v nejbližších 2 týdnech předsevzal překonat, s výhledem na jižní část Sněžných hor.

Je už pozdní odpoledne, avšak stále velice horko. Soukám se do popruhu svého 25 km vázícího batohu a co nejrychleji sestupuji po prašné cestě dolů k prvnímu dosažitelnému potoku. Stavím stan a chystám si věci na vaření. Popadám ručnick, hrnec na vaření a dva originální dvoulitrové ige-litové zásobníky na vodu. Stmívá se. Na mýdlo jsem nezapomněl, to ne. V buši je to zbytečná záležitost a luxus. Navíc vůně z něj by akorát ještě více vábila už tak dotírající hmyz. Obtěžkán vodou, vracím se téměř za tmy, tak abych ještě stačil nasbírat dřevo na oheň. Doplnění kalorií, důsledný pohled na mapu a pak už jen očekávaný spánek. Ten však nemám nejlepší. Mé tělo téměř sálá, trápí se. Jsem asi dehydrovaný, říkám si. Upijím další doušek potocní vody, ta však nějak nezabírá. Balím se se svítáním a sestupuji

níže až k místu, u kterého se musím zastavit. Setkávají se zde dvě řeky. Hledím do mapy a pak i do paměti. Sněžná řeka, je skutečnost. Tekoucí legenda. Zurčí si zde daleko od svého pramene, zařízla hluboko do údolí. Ozářena sluncem, opěvovaná papoušky kakadu, stíněná mohutnými stromy eukalypty. Sedám si do prachu a mlčky zírám. Beze slov jen ucucávám z hadičky vyvedené až k ústům zteplanou vodu horského pramene. Cesta kopíruje řeku a po pár hodinách se s ní i střetává. Je poledne a sotva lapu po dechu, ulehávám na lavici pod přístřeškem a nevěřicně koukám na teploměr mých hodinek 30° C! Silný vítr vanoucí z jihozápadu nic neulehčuje. Je horký, jako přírodní fén. Počkám do 4 odpoledne a pak zase vyrážím.

Dali Kupka pokračování příště

OBECNÍ ÚŘAD ROHOV

Pane starosto co je v Rohově nového?

Novinka je ta, že začínáme vydávat obecní zpravodaj, což zcela určitě bude mít pozitivní vliv na vyšší informovanost občanů. V tomto čísle zpravodaje budou mít naši občané informace o platnosti osobních dokladů OP, RP, CEST. PASU jak postupovat při jejich výměně. I naše podnikatelské subjekty tento počín hodnotí kladně, neboť budou moci propagovat a nabízet své výrobky nebo služby.

V letošním roce máme se-staven kulturní kalendář, který obsahuje 23 akcí.

Nejvýznamnější akcí naší obce jsou oslavy 80 letého založení Hasičského sboru. Tyto oslavy započnou již 30. dubna slavnostní mší svatou v Kapli sv. Petra a Pavla, poté proběhnou oficiální oslavy v areálu ČZS na Kučakovci za účasti vzácných hostů. V letošním roce také proběhne Mezinárodní hasičská soutěž Moravská brána, které se zúčastní šestnáct hasičských sborů, z toho osm z Polska.

Rohov ve znamení kulturních akcí.

Téměř každý měsíc u nás proběhne kulturní akce.

Například Kácení máje, Soutěž o putovní pohár starosty obce v požárním sportu, Rohovský odpust, Ukončení školního roku, Sportovní slavnost. V srpnu Strassenfest, následovat bude dětská akce Ukončení prázdnin, nově chceme zavést pořádání Vinobraní. Dále proběhne Výstava ovoce, zeleniny a květin, Námětové cvičení hasičů, III. Rohovská Drakiáda. Ke konci roku u nás proběhne Hasičská zabijačka, tradiční setkání s důchodci.

Nově chceme uspořádat setkání seniorů u dechovky v průběhu července.

Máte plány na úseku investičních akcí?

Připravujeme se k výstavbě chodníků podél značně frekventované komunikace I/46 severní části obce. Na tuto akci připravujeme podklady žádosti o dotaci v rámci programu EU Iniciativy INTERREG III A Česká republika-Polsko. Drtivou část financí jsme z rozpočtu obce vyčlenili právě na tuto akci. Nechceme jít do dalšího úvěru, ještě splácíme úvěr na plynofikaci obce.

Kromě této hlavní investiční akce ještě připravujeme rekonstrukci chodníků v centru obce, na kterou jsme podali žádost o dotaci KÚ MSK v rámci Programu – Podpora obnovy a rozvoje venkova MSK.

Po mnoha letech se chceme pustit do terénních úprav - biologické rekultivace bývalé skládky odpadů. Jsme ve stadiu zpracování projektové dokumentace. Po rekultivaci chceme tento prostor využít pro různé volno časové aktivity občanů.

Dále pak připravujeme rozvoj cyklostezek mezi Českou a Polskou republikou, zřízení nového hraničního přechodu Rohov(ČR) – Krzanowice(PL) a spoustu dalších malých projektů, především ke zvelebování obce.

Nikde není psáno, že se nám povede vše, jak jsme si naplánovali. Může se něco nečekaného přihodit a náš plán bude buď omezen nebo doplněn.

Děkuji za rozhovor a přeji hodně štěstí Luk

ZPOVĚD A NÁZOR BÝVALÉHO FRONTOVÉHO VOJÁKA 2. SVĚTOVÉ VÁLKY

Prošel jsem několika frontami, těžkými boji, prošel jsem peklem, vážně zraněn koncem roku 1944, neuvěřitelným způsobem se z uzavřeného Kurského kotle dostal do zázemí a do lazaretu. Zažíval hrůzy bombových náletů, z budovy lazaretu o vlasek unikl před hromadným hrotem. Konec války a kapitulace mě nakonec zastihla v lazaretě v Prachaticích, kde jsem byl 8. května 1945 ve Volarech zajat americkou armádou.

„Proč nebo kdyby!“

Jsou to dvě otázky, na které lze těžce ale i lehce odpovědět.

Často mně byla v poválečné době kladena otázka: „Proč jsi tam šel a vystavoval se zbytečnému nebezpečí?“

At' je souzena historie.

Za vším stál Hitler a jeho pohunci, kteří toto nesmyslné vraždění vyvolali. Kdo svolil k tomu, že jsme my hlučičáci 1938 byli přivtěleni k reichu a já jako tehdejší německý příslušník jsem měl odmítnout vojenskou povinnost? Všichni ti, kdož tak učinili, byli pro velezradu postaveni čelem ke zdi nebo skončili na nucených pracích nebo dokonce v koncentračních táborech. Těch málo co přežili, lze snad považovat za hrdiny, my jsme však zrádci a zbabělci.

Od roku 1742 jsme bylo Němci, po 1. světové válce Češi, od roku 1938 opět Němci, po 2. světové válce opět a znovu Češi, hlučičáci – prajzáci. Bylo a je nám to vytýkáno dodnes. Věci, které již dávno měly být zapomenuty se pořád vytažují na povrch a znovu a znovu ožívají. Kdy konečně se vším skončíme a začneme žít a myslet demo-

kraticky. Na vše jen nadáváme, nic nám není dobré ani svaté. Nadáváme na Rusy, cizince, na komunisty, nejsme spokojeni ale ani se západní politikou.

Vytykáme Anglii a Francii, že nás v roce 1938 nechali ve stychu. Zbavili jsme se svazku se Slováký a pořád se ještě hádáme, já jsem Čech já Moravák a dokonce i Slezák. Nemáme v lásce Romy a ani cizince. Co ještě chceme?

Neodráží se to v úpadku víry? „Není víry – není hříchů.“ Kde se poděla ta euforie z Letné z roku 1989. Máme demokracii, máme svobodu, máme volnou cestu do Evropy a celého světa a pořád nejsme spokojeni.

Německo po válce v roce 1945 poražené, pokořené, zničené, vydrancované, rozdělené území, odsouzené k reparacím začalo jednotlivě budovat od základu novou republiku, právě na základech demokracie. A dnes jim závidí celý svět včetně nás. A co jim k tomu dopomohlo? Především jednota, svornost, odhodlanost a osobitost, což u nás nebylo a není.

Politici se jen hádají, svalují viny jeden na druhého a navzájem se osočují, strany bojují o prestiž a prvenství. Kdy konečně se vším skončíme a začneme také myslet na budoucnost. Pokud nedáme nenávisť a opovržení stranou tak se velice těžko dostaneme do té evropské rodiny tzv. Evropské unie. Protože našim politikům nejde ani nikdy nešlo o blaho lidu svého národa, ale jen o svá mastná a dobře placená místa.

J. V.

Tento osobní názor nám zaslal čtenář z Darkovic sepsaný v roce 1992. Je to úryvek z Deníku

PUTOVÁNÍ KRAJEM MATICE SLEZSKÉ

V nenáročném terénu můžete využít přes 90km značených cyklo turistických tras. Trasy jsou vedeny převážně po málo frekventovaných silnicích, lesních a polních komunikacích.

Vojenskou historii připomínají stavby československého vojenského opevnění a památná místa největší vojenské operace 2. světové války na území České republiky. Z dávné historie se dochovaly pozoruhodné stavby i prosté křížky a boží muka v krajině. Vaše námaha bude

odměněna krásnými panorama-tickými výhledy.

Putování jsme započali v obci Háj ve Slezsku, pokračujeme Budišovicemi.

Obec je poprvé zmíněná v latinsky psané listině z roku 1282. Název získala po opatu premonstratů Budišovi, který stál v čele kláštera v letech 1269-1292. Budišovice náležely mnoha vrchnostenským majitelům. Nejdéle obec vlastnil řád demonstratů (1282-1526) a hraběcí rod Vlčků (1702-

1848). V okolí bylo několik lomů na břidlici, čedič i běžný stavební kámen. Obcí protéká potok Porubka. Na katastru obce v Zátisví končí tramvajová linka z Ostravy.

K památkám patří kaple sv. Víta vystavěná v roce 1873 na místě dřevěné kapličky a smírčí kříž u domu č. 66 ze 17. století. Pomník z roku 1920 připomíná osvobození obce 28. dubna 1945 a 700. výročí obce 1982.

Pokračování příště Luk

Vydavatel:

- ♦ Reklamní studio IMM
 - ♦ Kontaktní adresa, inzerce: Střední 38, 748 01 Hlučín-Bobrovniky Tel./fax: 595 059 107, 604 123 573 e-mail: imm@osu.cz
 - ♦ Registrováno pod číslem MK ČR E 12501
 - ♦ Šéfredaktor: Marie Jurčková
 - ♦ Zástupce: Ludomír Kusyn
- Vychází v druhém týdnu v měsíci